

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2011. szeptember 27. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt az **I.rendű vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** 2011. március 29. napján kihirdetett **13.B.243/2010/71. számú ítéletének I-II. r. vádlottakra vonatkozó részét m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

az I. r. vádlott közügyektől eltiltásának tartamát 7 (hét) évre s ú l y o s b í t j a.

A II. r. vádlott fegyházának tartamát 5 (öt) év 6 (hat) hónapra e n y h í t i.

A vagyonelkobzás összege az I. r. vádlott esetében helyesen 917.000.- (kilencszáztizenhétezer) forint.

A II. r. vádlottól lefoglalt és a Békés Megyei Rendőr-főkapitányságon P-19/2008. tételszámon bevételezett és kezelt 129.620.- (egyszázhuszonkilencezer-hatszázhusz) forint készpénz lefoglalását m e g s z ü n t e t i és a II. r. vádlott (irányítószám, Település, házszám) részére k i a d n i r e n d e l i, de a vele szemben megállapított vagyonelkobzás biztosítására v i s s z a t a r t j a.

A kiszabott szabadságvesztésbe az I. r. vádlott által a 2009. június hó 11. napjától, míg a II. r. vádlott vonatkozásában a 2008. november 21. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt s z á m í t j a b e.

Egyebekben az első fokú ítéletnek az I-II. r. vádlottakra vonatkozó részét h e l y b e n h a g y j a.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlottat társtetteségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette, kábítószerrel visszaélés vétsége, bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 7 év 3 hónap fegyházra, 5 év közügyektől eltiltásra,

a II. r. vádlottat társtetteségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 6 év 10 hónap fegyházra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, az I. r. vádlottal szemben 916.600,- forintra, míg a II. r. vádlottal szemben 800.000,- forintra vagyonekobjást rendelt el. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről.

A felmerült bűnügyi költségből I. r. vádlottat 380.585,- forint, II. r. vádlottat 104.380,- forint, I. és II. r. vádlottakat egyetemlegesen 1.063.435,-forint, I. és fellebbezéssel nem érintett III. r. vádlottat egyetemlegesen 228.750,- forint megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentettek be:

Az ügyész, I. és II. r. vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás, valamint a vagyonekobjás magasabb összegben történő megállapítása érdekében.

Az I. r. vádlott enyhítés, míg védője eltérő minősítés, erre figyelemmel enyhítés, továbbá a bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt emelt vád alóli felmentés érdekében, továbbá a második vegyész szakértői véleménnyel összefüggésben felmerült bűnügyi költségre kötelezés mellőzése érdekében. A fellebbezési szakban az I. r. vádlott - védőjével egyezően - eltérő tényállás megállapítását és részbeni felmentését indítványozta.

A II. r. vádlott enyhítés érdekében, míg védője elsődlegesen eltérő minősítés, erre figyelemmel enyhítés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében. A fellebbezési eljárásban a II. r. vádlott másik védőt hatalmazott meg, aki fellebbezését kizárólag enyhítés érdekében tartotta fenn, amelyhez a II. r. vádlott is hozzájárult. A II.rendű vádlott az utolsó szó jogán a bűncselekmény elkövetését beismerte.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartva a tényállás, valamint a bűnösségi körülmények kiegészítése és helyesbítése mellett indítványozta, hogy az

ítélőtábla az első fokú ítéletet változtassa meg: a vádlottakkal szemben kiszabott fegyház és közügyektől eltiltás tartamát súlyosbítsa, az I. r. vádlott vonatkozásában további 360.300,- forintra, II. r. vádlott vonatkozásában további 150.300,- forintra rendeljen el vagyonelkobzást. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy az ítélőtábla állapítsa meg a vádlottak vonatkozásában az előzetes fogvatartás beszámításának utolsó napját.

Az ítélőtábla a fellebbezések közül az ügyész fellebbezését részben, míg a II. r. vádlott és védője enyhítésre irányuló fellebbezését ítélte alaposnak.

A másodfokú bíróság az iratok egybehangzó adatai, valamint a vádlottak fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatai alapján az első fokú ítélet tényállását a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

Az I. r. vádlott házastársa munkanélküli, segélyének összege 28.000,- forint havonta.

Az I. r. vádlott előéletként felhívott felfüggesztett pénzbüntetés próbaideje 2010. március 1. napján járt volna le.

Az ítélőtábla mellőzi az ítéleti tényállásból annak megállapítását, hogy az I. r. vádlott munkaképesség csökkenése 67 %-os, tekintettel arra, hogy e vonatkozásban jogerős hatósági határozat nem született.

Az I. r. vádlott kontrollált kábítószer-fogyasztó.

Az I. r. vádlott "B" kategóriára érvényes gépjárművezetői engedéllyel rendelkezik.

A II. r. vádlott előéletként felhívott Békési Városi Bíróság 1.B.38/2006/4. számú ítélete 2006. október 16. napján emelkedett jogerőre.

A II. r. vádlott nem kábítószerfüggő, a 2008. november 21. napján, őrizetbe vételekor levett vérének és vizeletének toxikológiai vizsgálata kábítószerekre negatív eredménnyel zárult.

A II. r. vádlott a bűncselekmény elkövetését megbánta.

Az ítélőtábla megállapítja, hogy az első fokú ítéletben extasy tabletta írásmódja helyesen **ecstasy** tabletta.

Az első fokú ítélet 5. oldal 1. bekezdésében és 6. bekezdésében I.rendű vádlott neve - helyesen - **I. r. vádlott**.

A tényállás I/A. pontjából mellőzi a II. r. vádlott barátnőjének névszerinti megnevezését.

Az első fokú ítélet tényállásában, ahol az elsőfokú bíróság kábítószer összmenyiséget írt az helyesen hatóanyag tartalom.

A tényállás I/A. pontjában az I. és II. r. vádlottak által forgalomba hozott és az ilyen céllal megszerzett kábítószer hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, annak - helyesen - **közel** négyszerese.

A tényállás B/2. pontját akként helyesbíti, hogy az I. r. vádlott (név-nek) 2.000, forint/ - helyesen - **gramm** áron értékesített marihuánát.

A tényállás I/B. pontját kiegészíti azzal, hogy 1. sz. és 2. sz. tanúkkal szemben a Békési Városi Ügyészség a büntetőeljárást a Be. 190. § (1) bekezdés f) pontja alapján megszüntette.

A tényállás II. pontjából az ítélet tábla mellőzi a 2003. október hónap 2007. július 21. napjára történő utalást, tekintettel arra, hogy az I. r. vádlottal szemben korábban kábítószerrel visszaélés vétsége miatt folyamatban volt büntető ügyben ezen időpontra eső cselekményét már elbírálták, így ezen időszak alatt elfogyasztott kábítószer jelen ügyben ítélt dolognak minősül.

Az ítélet tábla az ítélet jogi indokolásának 12. oldal utolsó bekezdésében és 13. oldal 1. bekezdésében írtakat a tényállás részének tekinti.

A tényállás III. pontjában írt bűncselekmény elkövetési ideje - helyesen - 2009. június **11. napja**.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállás hiánytalan, azt az ítélet tábla a fenti kiegészítésekkel, illetőleg helyesbítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a tényállást támadó és az I. r. vádlott felmentését célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott tagadásával szemben a terhelő bizonyítékokat, így különösen II. r. vádlott nyomozati első vallomását fogadta el, és ezek alapján a bűnösségét a terhére rótt bűncselekményekben megállapította.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást széles körben lefolytatta. Az irányadó bírói gyakorlatnak megfelelően a II. r. vádlott, mint vádlott-társ terhelő vallomását kellő körültekintéssel vizsgálta a bizonyítékok értékelése során.

A bizonyítékok bíróság által történt értékelésének megszokott módja az, hogy a bíróság a vallomás egyes - általában más bizonyítékokkal is megerősített - részeit fogadja el irányadónak a történeti tényállás megállapítása során, míg a vallomásnak olyan részét, amelyek más bizonyítékokkal ellentétesek, figyelmen kívül hagyja. Mindez nem érinti a mérlegelési tevékenység perrendszerű voltát (Bírósági Határozatok 1998. évi 418. jogeset).

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során álláspontját részletesen kifejtette, indokolta, hogy miért a II. r. vádlott nyomozás során tett első vallomását fogadta el a tényállás megállapítása során. E körben kifejtett álláspontja logikus és mindenben megfelel az iratokban rögzítetteknek, azt az ítélet tábla mindenben osztotta.

A bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségét tekintve a megalapozott, így a másodfokú eljárásban is irányadó tényállásból megállapíthatóan az I. r. vádlott úgy vett részt a közúti közlekedésben, hogy azt megelőzően - saját maga által elismerten - vezetési képességére hátrányosan ható szert, kábítószer fogyasztott. A vonatkozásban pedig, hogy a cselekmény elkövetésekor is kábítószeres befolyásoltság alatt állt, szakértői vélemény áll rendelkezésre, mely szerint orvosszakértőileg véleményezhető, hogy kábítószeres befolyásoltság megléte esetén biztonságos járművezetésre nem volt képes a cselekmény időpontjában. Ennek tényét nem befolyásolja az az állítás sem, hogy esetlegesen az I. r. vádlott igazoltatása során klinikai tüneteket nem produkált. Ugyanakkor megjegyzi az ítélet tábla, hogy az igazoltatásról készült rendőri jelentés tanúsága szerint az I. r. vádlott izgatottan, zavartan viselkedett a rendőri intézkedés során.

A bizonyítékok értékelése az azokat közvetlenül észlelő elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhet sor. Így a tényállást támadó és kizárólag a bizonyítékok mérlegelése ellen irányuló fellebbezések az I. r. vádlott esetében eredményre nem vezethettek.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a megalapozott tényállás alapján a vádlottak bűnösségére következtetett és cselekményeiket a törvénynek megfelelően minősítette. Az csak annyiban szorul kiegészítésre, hogy az I. és II. r. vádlott közösen elkövetett cselekménye helyesen a Btk. 282/A. § (1) bekezdés 4. fordulatába ütközik, azaz kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés. Egységes a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy minden magatartás, ami a kábítószer forgalomba hozatala érdekében

történik, kereskedéssel elkövetettnek minősül. Mindezekon túlmenően pedig az I. r. vádlott önállóan elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége a Btk. 282. § (1) bekezdés 4. fordulatába ütközik, azaz tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorulnak:

Az ítélet tábla I. r. vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként a részbeni, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást értékelte, míg II. r. vádlott vonatkozásában a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást. Mindezekon túlmenően mindkét vádlott vonatkozásában további enyhítő körülmény az időmúlás, valamint a hosszú büntetőeljárás hatálya alatt állás, az előzetes letartóztatásban töltött hosszabb idő helyett. II. r. vádlott esetében tovább enyhít a megbánás.

Ezzel szemben az ítélet tábla mindkét vádlott terhére további súlyosító körülményként értékelte a társtetteségben történő elkövetést.

Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett az ítélet tábla álláspontja az, hogy a büntetéseket tekintve, az ugyancsak kábítószerrel visszaélés miatt már felfüggesztett pénzbüntetésre ítélt, annak próbaideje alatt újból kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményeket halmazatban megvalósító I. r. vádlott, és a korábban teljesen más bűncselekmény miatt elítélt, egy bűncselekményt elkövető, II. r. vádlott között nincs meg a belső arányosság.

Figyelemmel arra, hogy a vádlottak a jelentős mennyiség négyszeresére rövid idő alatt követték el a bűncselekményt, az I. r. vádlott esetében a törvényi minimumot lényegesen meghaladó 7 év 3 hónapi fegyházbüntetés arányos büntetés.

Ugyanakkor a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tevő, a bűncselekmény elkövetését megbánó II. r. vádlott esetében a büntetés célja a törvényi minimumhoz közelálló szabadságvesztés büntetéssel is elérhető. Erre figyelemmel az ítélet tábla a II. r. vádlott főbüntetését 5 év 6 hónapra enyhítette.

Tekintettel arra, hogy az I. r. vádlott súlyos megítélésű bűncselekményt követett el, ezért indokolt a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítása. Ezért a másodfokú bíróság a mellékbüntetés tartamát 7 évre súlyosbította.

A vagyonelkobzás tekintetében az ítélet tábla nem osztotta az ügyészség és a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, mely szerint a tényállás I. pontját tekintve I. és II. r. vádlott vonatkozásában az 1002 db tabletta vételára 300.600,- forint, valamint az I. r. vádlott esetében a tényállás II. pontjában írt marihuána vételára

210.000,- forint is vagyonekobbzás alá esik. A kábítószeres ügyekben alkalmazott vagyonekobbzás tekintetében az 1/2008. számú Büntető jogegységi határozatban foglaltak az irányadók. A jogegységi határozat azonban nem foglalkozik azzal a kérdéssel, ami jelen esetben felmerült, mégpedig akként, hogy az eljárás során az I. és II. r. vádlottak által megvásárolt 1002 db ecstasy tablettát, valamint az I. r. vádlott által a III. r. vádlottól megvásárolt marihuánát lefoglalták és azt a bíróság elkobozta, annak általuk kifizetett ellenértékét nem.

Tekintettel arra, hogy mind az ecstasy tablettát, mind pedig a marihuánát ellenértékét a vádlottak kifizették, a kábítószer pedig tőlük lefoglalták, az ítélet tábla álláspontja szerint a kábítószerért kifizetett összeg vagyonekobbzás alá nem eshet, mert ez ugyanakkor a körülménynek a kétszeres értékelését jelentené, amelyet a törvény tilt. Egyrészt az ecstasy eladója az ügyben ismeretlen maradt, így tehát tőle a kábítószerért átvett vételárát nem lehetett lefoglalni, ugyanakkor a tényállás II. pontja szerinti marihuánáért kapott 210.000,- forint megfizetésére vagyonekobbzás keretében a fellebbezéssel nem érintett III. r. vádlottat már kötelezte a bíróság. Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla nem rendelt el ezen összegekre vagyonekobbzást.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott esetében a vagyonekobbzás összegének meghatározásánál a tényállás B/6. pontját illetően számítási hibát vétett, mert az I. r. vádlott által a III. r. vádlottnak értékesített 3 db ecstasy tablettát 800,-forint/tabletta árat figyelembe véve nem 2.000,- forint, hanem 2.400,- forint volt a vételár. Erre figyelemmel az ítélet tábla megállapította, hogy az I. r. vádlott esetében a vagyonekobbzás összege helyesen 917.000,- forint.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában foglalkozott a II. r. vádlottól lefoglalt 129.600,- forinttal olyan vonatkozásban, hogy arra nem merült fel adat, hogy az bűncselekmény elkövetéséből származna, ezért erre az összegre nem rendelt el vagyonekobbzást, vagy elkobzást. Ugyanakkor elmulasztott további rendelkezéseket tenni. Ezért az ítélet tábla a Be. 155. § (1) bekezdése alapján a készpénz lefoglalását megszüntette és a (2) bekezdés alapján a II. r. vádlottnak kiadni rendelte. Ugyanakkor figyelemmel arra, hogy a II. r. vádlott vonatkozásában vagyonekobbzás elrendelésére került sor, a Be. 157. § (1) bekezdése alapján a pénz kiadását a vagyonekobbzás biztosítására visszatartotta.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor mindkét vádlott esetében az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról rendelkezett, azonban ítéletében nem jelölte meg annak záró időpontját. Ezért az ítélet tábla az I. r. vádlott által 2009. június 11. napjától, míg a II. r. vádlott esetében a 2008. november 21. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján számította be.

Ami az I. r. vádlott védőjének bűnügyi költségre vonatkozó fellebbezését illeti, helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor I. és II. r. vádlottat egyetemlegesen kötelezte a kábítószerrel összefüggésben felmerült szakértői díj megfizetésére, mivel a tablettával kapcsolatosan mindkét vádlott bűnösségét megállapította.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla az ügyész fellebbezését részben, míg II. r. vádlott és védője fellebbezését alaposnak ítélve az elsőfokú bíróság ítéletének I. és II. r. vádlottakra vonatkozó részét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

Szeged, 2011. szeptember 27.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. s. k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.I.251/2011/13. számú ítélete és a Békés Megyei Bíróság 13.B.243/2010/71. számú ítéletének az I. r. és a II. r. vádlottra vonatkozó és jelen ítélettel meg nem változtatott része 2011. szeptember 27. napján jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2011. szeptember 27.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke